
RECHMISTRSKI (2) *ai*

rechmistrski (1), **rechmistrzki** (1) *Mącz* (1:1).

e jasne.

sg m N rechmistrzki (1). ◇ f N rechmistrská (1).

Sł stp brak, Cn: rachmistrski, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów): rechmistrzski i XVII w. (z Cn): rachmistrski s.v. rachmistrzski.

1. *Przymiotnik od „rechmistrztwo”; numeralis Mącz, Cn; calculatorius Cn (1) : Arithmetica, Latine numeralis scientia [...], Rechmistrska nauká Liczba. Mącz 16b.*

2. *Przymiotnik od „rechmistrz” ‘człowiek biegły w liczeniu’ (1) :*

Wyrażenie: »stoł rechmistrzki« = tablica do liczenia lub/i kreślenia figur geometrycznych (1): Abacus, Kredencia służbá. też, Stól rechmistrzki. też/ Kuchenna Tablicá. Mącz 1b.

PP